

การเปรียบเทียบพันธุ์พริกชี้หนูด้านทานโรคใบด่างแดง (CMV)

นายอำนาจ อรรถลิ่งรอง^{๑/} นางสาวเสาวนีย์ เขตสกุล^{๒/} นางสาวจันทนา โชคพาชื่น^{๒/}

บทคัดย่อ

โรคไวรัสใบด่างของแตง (Cucumber mosaic virus, CMV) เป็นโรคที่มีความสำคัญต่อการปลูกพริกชนิดหนึ่ง จึงได้ทำการปรับปรุงพันธุ์พริกโดยคัดเลือกต้นต้านทานโรคในสภาพแปลงทดลอง ทำการปลูกทดสอบสายพันธุ์พริกชี้หนูด้านทานต่อโรคใบด่างแดงจำนวน ๙ สายพันธุ์ ได้แก่ F๔๒๘ F๔๒๙ F๔๓๐ F๔๓๖ F๔๓๗ F๔๔๐ F๔๔๒ F๔๔๓ และ F๔๔๙ เปรียบเทียบกับพันธุ์ต้านทาน อ๘-๒๗-๙๑ วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน ๓ ซ้ำ ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ เตรียมแปลงย่อยขนาด ๒.๒๕ x ๖.๐๐ ตารางเมตร และเตรียมหลุมปลูกระยะแถวห่างกัน ๐.๗๕ เมตร ระยะห่างระหว่างต้น ๐.๕๐ เมตร ร่องกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกอัตรา ๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ ปลูกต้นกล้าพริกที่มีใบจริง ๔-๕ ใบ สภาพต้นสมบูรณ์จำนวน ๓๖ ต้นต่อแปลงย่อย ดูแลรักษาตามการเกษตรที่ดีที่เหมาะสมในการปลูกพริก ของกรมวิชาการเกษตร จากการปลูกเปรียบเทียบ พบว่า พันธุ์พริกชี้หนูด้านทานสายพันธุ์ f๔๓๗ f๔๔๐ และ f๔๓๐ ให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ มีเปอร์เซ็นต์ต้นต่าง ระดับความรุนแรงของโรคน้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๒ ฤดูกาล โดยในฤดูแล้ง (CMV-๒) ปริมาณผลผลิตทั้ง ๓ สายพันธุ์ คือ ๖๗๖.๖ ๖๖๒.๒๘ และ ๔๘๙.๔๘ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง คือ ๔.๖๗ ๐.๐๐ และ ๐.๐๐ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และระดับความรุนแรงของโรค คือ ๖.๖๒ ๑๒.๑๗ และ ๗.๔๑ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ในฤดูฝน (CMV-๓) สายพันธุ์ f๔๓๐ และ f๔๓๗ ยังคงให้ผลผลิตสูง คือ ๖๑๐.๙๑ และ ๕๓๖.๒๘ กิโลกรัมต่อไร่ เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง คือ ๓๖.๑๑ และ ๔๔.๔๕ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และมีความรุนแรงของโรค ๓๗.๓๐ และ ๔๗.๘๘ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

---

^๑ สถาบันวิจัยพืชสวน

^๒ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

๑. คำนำ

พริก เป็นพืชผักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย ในปี ๒๕๔๙ มีพื้นที่ปลูกพริกรวม ๔๑๓,๖๐๒.๕๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๐๒,๒๖๖.๒๓ ตัน โดยมีการปลูกพริกชนิดต่างเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ พริกชี้หนูเม็ดใหญ่ พริกชี้หนูเม็ดเล็ก พริกหยวก และพริกยักษ์ (กรมส่งเสริมการเกษตร, ๒๕๕๐) ซึ่งผลผลิตส่วนใหญ่ถูกใช้ในการบริโภคภายในประเทศ และมีการส่งออกในปริมาณเล็กน้อย ตลอดจนมีการนำเข้าพริกในบางฤดูที่ขาดแคลน โรคพริกที่มีการแพร่ระบาดกว้างขวางและเป็นปัญหาสำคัญในการผลิตของไทย ได้แก่ โรคใบด่าง โรคเหี่ยว และโรคแอนแทรกโนส สาเหตุของโรคเกิดจากเชื้อไวรัส แบคทีเรีย และราตามลำดับ เชื้อสาเหตุดังกล่าวมีพืชอาศัยกว้างขวางหรืออยู่ในดินได้เป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้ยากต่อการป้องกันกำจัด นอกจากนี้ความรุนแรงของโรคในแต่ละท้องถิ่นยังมีความแตกต่างกัน เนื่องจากความแตกต่างกันของสายพันธุ์ (strain) การป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวที่มีประสิทธิภาพ สะดวก และปลอดภัยต่อผู้บริโภค ได้แก่ การปรับปรุงพันธุ์ต้านทานโรค โดยเฉพาะในกรณีของไวรัสมีการใช้พันธุ์ต้านทานไวรัสอย่างแพร่หลายมานานมากกว่า ๘๐ ปี (Khetarpal *et al.*, ๑๙๘๘; Anonymous, ๒๐๐๔) จึงควรดำเนินการปรับปรุงพันธุ์พริกให้มีความต้านทานต่อโรคที่สำคัญของไทย เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิต โรคใบด่างของพริกเป็นโรคที่มีความสำคัญต่อการปลูกพริกชนิดหนึ่ง สาเหตุของโรคเกิดจากไวรัสมากกว่า ๑๐ ชนิด แต่ที่มีความสำคัญได้แก่ ไวรัสใบด่างของแตง (Cucumber mosaic virus, CMV) ไวรัสเส้นใบต่างประของพริก (Chilli veinal mottle virus, ChiVMV) และ ไวรัสใบหงิกเหลืองของพริก (Pepper yellow leaf curl virus, PeYLCV) (เครือพันธุ์ และวันเพ็ญ, ๒๕๔๕; เครือพันธุ์ และคณะ, ๒๕๓๖; Chiemsoombat and Kittipakorn, ๑๙๙๖) ส่วนโรคเหี่ยวเขียวเกิดจากแบคทีเรีย *Ralstonia (Pseudomonas) solanacearum* โดยมีรายงานเกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์และพันธุ์กรรมของลักษณะต้านทานโรคดังนี้

Heisey (ny) รายงานว่า สายพันธุ์พริกที่ต้านทานต่อ CMV มีแหล่งกำเนิดในแถบเอเชียและในพันธุ์ป่า โดยลักษณะความต้านทานต่อ CMV นี้ถูกควบคุมด้วยยีนจำนวนมากและน่าจะปฏิบัติงานร่วม (linkage) กับลักษณะผลขนาดเล็ก ขณะที่ Pochard (๑๙๘๒) รายงานว่า ความต้านทานต่อ CMV มีการแสดงออกของลักษณะต้านทานแบบปริมาณ แต่ถูกควบคุมด้วยยีนหลักซึ่งเป็นยีนเด่นและให้ชื่อว่า Riv แตกต่างจาก Saito *et al.* (๒๐๐๔) ซึ่งรายงานว่าความต้านทานต่อ CMV ในพริกหวาน ถูกควบคุมด้วยยีนเด่น ซึ่งมีลักษณะการทำงานแบบซ่มไม่สมบูรณ์ จำนวน ๒ ยีน

ส่วนลักษณะทนทานต่อ CMV ของพริกพันธุ์ Perennial (*Capsicum annuum*) มีการทำงานของยีนแบบซ่มไม่สมบูรณ์ (incompletely dominant) และมีการถ่ายทอดลักษณะแบบปริมาณ (quantitatively inherited) (Lapidot *et al.*, ๑๙๙๗; Grube *et al.*, ๒๐๐๐) แต่ในพริกพันธุ์ BG๒๘๑๔-๖ (*C. frutescens*) มีลักษณะความต้านทาน CMV ที่ควบคุมด้วยยีนด้อยหลักอย่างน้อย ๒ ยีน (Grube *et al.*, ๒๐๐๐)

AVRDC (๒๐๐๐) ได้พัฒนาขั้นตอนการปลูกเชื้อและคัดเลือกพันธุ์พริกให้ต้านทานต่อ CMV และ ChiVMV ไว้ดังนี้ ปลูกเชื้อไวรัสด้วยวิธีกล เมื่อพริกมีใบจริง ๓ ใบ และตรวจสอบการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA หลังจากปลูกเชื้อครั้งแรก ๑๔ วัน จากนั้นคัดเลือกต้นที่ตรวจไม่พบเชื้อไวรัสไปปลูกเชื้อซ้ำอีกครั้งหนึ่ง และตรวจสอบการติดเชื้อไวรัสหลังการปลูกเชื้อครั้งที่สอง ๓๐ วัน โดยกำหนดว่า พันธุ์ที่ต้านทานต่อเชื้อไวรัสจะต้องไม่แสดงอาการเกิดโรคและตรวจไม่พบเชื้อไวรัส (no symptoms and negative ELISA tests)

ในปี ๑๙๙๙ AVRDC ได้คัดเลือกสายพันธุ์พริกที่ต้านทานต่อ CMV-P๕๒๒ ไว้จำนวน ๑๓ สายพันธุ์ ได้แก่ VC๑๖, VC๔๐, VC๑๘๕, VC๒๑๑, VC๒๒๓, VC๒๒๘, VC๒๓๑, VC๒๓๒, VC๒๓๗, PBC๕๒๑, PBC๕๔๙, PBC๕๖๙ และ PBC๓๗๐ แต่สายพันธุ์พริกดังกล่าวทั้งหมดกลับอ่อนแอต่อ CMV-

P๓๖๑๓

ซึ่งต่อมาในปี ๒๐๐๐ สามารถคัดเลือกสายพันธุ์พริกที่ต้านทานต่อ CMV-P๕๒๒ เมื่อปลูกเชื้อไวรัสขณะที่ต้นพริกมีใบ ๕ ใบ ได้จำนวน ๒๒ สายพันธุ์ ที่ไม่เกิดโรค (immune; ๐ percent infection) หรือ ต้านทาน (resistance; ๑.๒๕ percent infection) ต่อ CMV-P๕๒๒ แต่สายพันธุ์พริกเหล่านี้มีเพียง ๑๔ สายพันธุ์เท่านั้นที่ไม่เกิดโรคหรือต้านทานต่อเชื้อ CMV-P๓๖๑๓ และมีบางสายพันธุ์ต้านทานต่อเชื้อ CMV ในระยะ cotyledon (AVRDC, ๒๐๐๐; ๒๐๐๑)

การคัดเลือกพริกที่ต้านทานต่อเชื้อ CMV และ ChiVMV ของกรมวิชาการเกษตร ในปี ๒๕๔๗ โดยการปลูกเชื้อ CMV และ ChiVMV จากแหล่งต่างๆ จำนวน ๑๒ และ ๗ แหล่งตามลำดับ ซึ่งรวบรวมจากทุกภาคของประเทศไทย ด้วยวิธีกล และตรวจสอบการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA โดยใช้พันธุ์ VC๒๗a เป็นพันธุ์อ่อนแอในการเปรียบเทียบ พบว่า สายพันธุ์พริกจาก AVRDC ที่มีประวัติต้านทานต่อ CMV ทั้ง ๑๑ สายพันธุ์ไม่ต้านทานต่อ CMV ที่ทำการทดสอบ ส่วนพริกซึ่งมีประวัติต้านทานต่อ ChiVMV จำนวน ๑๒ สายพันธุ์ แสดงความต้านทานแตกต่างกันเมื่อทดสอบด้วยเชื้อไวรัสจากแต่ละแหล่ง โดยมีพริกที่แสดงความต้านทานต่อ ChiVMV และน่าสนใจจำนวน ๓ สายพันธุ์ ได้แก่ VC๒๑๑a-๓-๑-๑-๑, VC๒๔๑-๑-๑-๑-๑-๑ และ PBC๓๗๑-๑-๑-๑ (อำนาจ และคณะ ๒๕๕๐) ดังนั้นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการคัดเลือกพันธุ์ต้านทานโรคไวรัส คือ ปฏิกริยาของเชื้อไวรัสจากแต่ละแหล่งกับพันธุ์หรือสายพันธุ์ที่ทำการคัดเลือก เช่นเดียวกับ Pochard et al. (๑๙๘๓) ซึ่งรายงาน ว่า พริกพันธุ์ Perennial ซึ่งมีความต้านทานต่อ TMV, CMV และ โรคใบหงิก ในประเทศอินเดีย แต่เมื่อใช้ไวรัสสายพันธุ์ยุโรป (European strains) ในการทดสอบ กลับพบว่าพริกพันธุ์ดังกล่าวแสดงความอ่อนแอต่อเชื้อ TMV และมีความต้านทานที่ไม่สมบูรณ์ต่อ CMV ทั้งในแปลงทดลองซึ่งไม่มีการปลูกเชื้อและในเรือนทดลองที่มีการปลูกเชื้อโดยตรง นอกจากนี้อาการของโรคที่เกิดขึ้นในสภาพธรรมชาติยังไม่สัมพันธ์กับผลตรวจการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA โดยพบว่าพริกที่ไม่แสดงอาการของโรคใบต่างในแปลงทดลองสามารถตรวจพบเชื้อไวรัส CMV และ/หรือ ChiVMV ด้วยวิธี ELISA และพริกที่แสดงอาการโรคใบต่างกลับตรวจไม่พบเชื้อ CMV และ/หรือ ChiVMV เนื่องจากอาจติดเชื้อไวรัสชนิดอื่น เช่น TMV เป็นต้น (อำนาจและคณะ ๒๕๔๙; Narasimha Prasad et al., ๒๐๐๑)

อำนาจ และคณะ (๒๕๔๙) คัดเลือกพันธุ์พริกจาก AVRDC จำนวน ๘ สายพันธุ์ ได้แก่ VC๑๖a No.๒-๔-๔-๑(CCCC), VC๔๑๑a-๓-๑-๑-๑(๕CCCC) จำนวน ๒ สายพันธุ์, VC๒๔๖-๑-๑(CC) จำนวน ๒ สายพันธุ์, VC๑๖a No.๑-๔-๔-๑, VC๑๖a No.๒-๔-๑-๑ และ VC๑๖a No.๒-๔-๔ และจากประเทศอียิปต์ จำนวน ๒ สายพันธุ์ ได้แก่ Egypt ๐๑ และ Egypt ๐๒ ให้ต้านทานต่อ CMV-Skt๑ และ ChiVMV-T๙๗ โดยการปลูกเชื้อไวรัสด้วยวิธีกล และคัดเลือกต้นต้านทานโรคในสภาพแปลงทดลองร่วมกับการตรวจสอบการติดเชื้อไวรัสด้วยวิธี ELISA การคัดเลือกซ้ำครั้งที่ ๒ ได้คัดเลือกพริกไว้ จำนวน ๑๖ สายพันธุ์ เมื่อนำไปปลูกทดสอบความต้านทานต่อโรคใบต่างในสภาพแปลงโดยไม่มีการปลูกเชื้อไวรัส CMV และ ChiVMV พบว่า พริกจำนวนมากถึง ๑๓ สายพันธุ์ไม่แสดงอาการของโรคใบต่างเมื่ออายุ ๑๐๐ วัน และมีเพียง ๘ สายพันธุ์เท่านั้นที่มีจำนวนต้นไม่เป็นโรคใบต่างมากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนต้นทั้งหมดเมื่อต้นมีอายุ ๑๓๐ วัน แต่การตรวจการติดเชื้อไวรัสทั้งสองด้วยวิธี ELISA พบว่ามีการติดเชื้อไวรัสแตกต่างกันในแต่ละสายพันธุ์ อัตรา ๖๑-๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนต้นทั้งหมด

๒. วิธีดำเนินการ :

ปลูกทดสอบสายพันธุ์พริกชี้หนูที่ต้านทานต่อโรคใบด่างต่างจำนวน ๙ สายพันธุ์ ได้แก่ F๔๒๘ F๔๒๙ F๔๓๐ F๔๓๖ F๔๓๗ F๔๔๐ F๔๔๒ F๔๔๓ และ F๔๔๙ เปรียบเทียบกับพันธุ์ต้านทาน อ๘-๒๗-๙๑ วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน ๓ ซ้ำ

วิธีปฏิบัติการทดลอง

๑. ปลูกทดสอบสายพันธุ์พริกชี้หนูที่ต้านทานต่อโรคใบด่างต่างจำนวน ๘-๑๐ สายพันธุ์ เปรียบเทียบกับพันธุ์การค้า ๑-๒ พันธุ์
๒. เตรียมแปลงย่อยขนาด ๒.๒๕ x ๖.๐๐ ตารางเมตร และเตรียมหลุมปลูกระยะแถวห่างกัน ๐.๗๕ เมตร ระยะห่างระหว่างต้น ๐.๕๐ เมตร รองกันหลุมด้วยปุ๋ยคอกอัตรา ๑,๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ ปลูกต้นกล้าพริกที่มีใบจริง ๔-๕ ใบ สภาพต้นสมบูรณ์จำนวน ๓๖ ต้นต่อแปลงย่อย
๓. ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอด้วยสายยางรดน้ำ และปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕๐ กิโลกรัม/ไร่ เมื่อเริ่มออกดอก โดยโรยรอบทรงพุ่ม พรวันดินกลบแล้วให้น้ำทันที ดูแลรักษาและป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามวิธี เกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับพริกและมะเขือเทศ (กรมวิชาการเกษตร, ๒๕๔๕)
  - การบันทึกข้อมูล
    1. ผลผลิต และลักษณะของผลผลิต เช่น ความยาวและความกว้างของผล สีผล
    2. การเจริญเติบโต ได้แก่ วันออกดอก ๕๐% ความสูง จำนวนแขนง
    3. จำนวนต้นทั้งหมด และต้นที่เกิดโรค พร้อมให้คะแนนการเกิดโรค

เวลาและสถานที่

เริ่ม ปี ๒๕๕๗ สิ้นสุด ปี ๒๕๕๘ ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

๓. ผลการทดลองและวิจารณ์

ฤดูกาลที่ ๑ (CMV-๑) ทำการเพาะกล้าในถาดเพาะกล้าขนาด ๑๐๔ หลุม วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๗ พริกมีความงอกปกติ สม่าเสมอดี เมื่อต้นกล้ามีใบจริง ๔-๕ ใบ ย้ายกล้าลงปลูกในแปลงทดลอง วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่เนื่องจากปลูกล่าช้ากว่าฤดูกาลปกติที่ปลูกพริก ทำให้พริกชี้ฟ้าปลูกทั้งสามสถานที่ให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ เนื่องจากเกิดการระบาดของเพลี้ยไฟ ไรขาว และศัตรูอื่นๆ ตลอดจนการเกิดโรคระบาดในแปลงทดลอง ทำให้พริกอ่อนแอ ให้ผลผลิตต่ำ และเกิดโรคใบด่างเกือบทุกต้น โดยพันธุ์พริกชี้หนู F๔๒๘ ให้ผลผลิตสดต่อต้นสูงที่สุด คือ ๒๓๓ กรัม รองลงมา คือ F๔๒๘ ให้ผลผลิตสดต่อต้น ๒๑๗ กรัม และพันธุ์ F๔๔๙ ให้ผลผลิตต่อต้นต่ำสุด คือ ๑๗ กรัม และเมื่ออายุ ๙๐ วัน ทุกพันธุ์มีเปอร์เซ็นต์การเกิดโรคใบด่าง ๙๗.๒๒ - ๑๐๐.๐๐ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๑)

ฤดูกาลที่ ๒ (CMV-๒) ทำการเพาะกล้าในถาดเพาะกล้าขนาด ๑๐๔ หลุม วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ พริกมีความงอกปกติ สม่าเสมอดี เมื่อต้นกล้ามีใบจริง ๔-๕ ใบ ย้ายกล้าลงปลูกในแปลงทดลอง วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๗ ผลการทดลอง พบว่า

การเจริญเติบโตของต้นพริก

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู ๑๕๓๐ มีความสูงมากที่สุด ๒๖.๗๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู ๑๕๒๘ ๑๕๒๙ ๑๕๓๗ ๑๕๔๐ ๑๕๓๖ ๑๕๒๗-๑๕๑ ๑๕๔๙ และ ๑๕๔๓ มีความสูง คือ ๒๕.๗๘ ๒๕.๓๙ ๒๕.๒๒ ๒๔.๒๘ ๒๓.๕๐ ๒๒.๐๖ ๒๐.๖๗ และ ๑๙.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู ๑๕๔๒ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๑๘.๐๐ เซนติเมตร (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู ๑๕๓๐ มีความสูงมากที่สุด ๓๘.๓๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู ๑๕๒๘ ๑๕๓๗ ๑๕๓๖ ๑๕๒๙ ๑๕๔๐ ๑๕๔๒ ๑๕๒๗-๑๕๑ และ ๑๕๔๙ มีความสูง คือ ๓๕.๒๒ ๓๓.๒๘ ๓๑.๕๕ ๓๑.๔๐ ๓๐.๑๕ ๒๘.๗๘ ๒๘.๕๖ และ ๒๗.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู ๑๕๔๓ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๒๔.๗๒ เซนติเมตร (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู ๑๕๓๐ มีความสูงมากที่สุด คือ ๔๗.๓๙ เซนติเมตร รองลงมา คือ ๑๕๓๗ ๑๕๒๘ ๑๕๓๖ ๑๕๔๐ ๑๕๔๓ ๑๕๔๒ ๑๕๔๙ ๑๕๒๗-๑๕๑ และ ๑๕๒๙ มีความสูง คือ ๔๒.๘๙ ๔๒.๓๓ ๔๑.๕๐ ๔๐.๑๓ ๔๐.๑๑ ๓๙.๐๒ ๓๘.๘๙ ๓๗.๙๔ และ ๓๗.๗๕ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู ๑๕๓๗ และ ๑๕๔๓ มีความสูงมากที่สุด ๖๔.๘๓ และ ๖๒.๒๒ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู ๑๕๓๖ ๑๕๔๐ ๑๕๔๙ ๑๕๓๐ ๑๕๔๒ ๑๕๒๘ และ ๑๕๒๗-๑๕๑ มีความสูง คือ ๖๑.๕๕ ๖๐.๔๖ ๕๗.๖๗ ๕๖.๓๓ ๕๑.๖๗ ๕๑.๕๖ และ ๔๘.๐๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู ๑๕๒๙ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๔๔.๘๕ เซนติเมตร (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู ๑๕๔๐ และ ๑๕๓๗ มีความสูงมากที่สุด คือ ๗๐.๑๑ และ ๖๙.๐๖ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู ๑๕๔๓ ๑๕๓๖ ๑๕๔๙ ๑๕๓๐ ๑๕๒๘ และ ๑๕๔๒ มีความสูง คือ ๖๕.๖๑ ๖๕.๐๐ ๕๘.๗๑ ๕๗.๖๑ ๕๕.๕๕ และ ๕๓.๑๙ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู ๑๕๒๗-๑๕๑ และ ๑๕๒๙ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๕๑.๓๙ และ ๔๗.๒๓ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๒)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู ๑๕๔๐ และ ๑๕๓๗ มีความสูงมากที่สุด คือ ๗๗.๒๘ และ ๗๔.๖๑ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู ๑๕๔๓ ๑๕๓๖ ๑๕๔๙ ๑๕๓๐ ๑๕๔๒ และ ๑๕๒๘ มีความสูง คือ ๗๑.๔๔ ๗๐.๓๓ ๖๓.๘๓ ๖๐.๗๒ ๕๘.๔๑ ๕๘.๐๐ และ ๕๗.๘๓ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู ๑๕๒๙ มีความสูงน้อยที่สุด คือ ๕๒.๑๕ เซนติเมตร (ตารางที่ ๒)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู ๑๕๓๐ ๑๕๓๗ ๑๕๒๘ ๑๕๓๖ ๑๕๒๗-๑๕๑ ๑๕๔๙ ๑๕๔๒ ๑๕๔๐ ๑๕๒๙ และ ๑๕๔๓ มีความกว้างของทรงพุ่ม คือ ๙.๓๖ ๘.๘๓ ๘.๕๐ ๘.๓๙ ๘.๑๙ ๘.๑๗ ๘.๑๔ ๗.๙๗ ๗.๙๗ และ ๗.๘๑ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู ๑๕๓๐ ๑๕๒๘ ๑๕๓๖ ๑๕๔๒ ๑๕๓๗ ๑๕๔๓ ๑๕๒๙ ๑๕๔๐ ๑๕๔๙ และ ๑๕๒๗-๑๕๑ มีความกว้างของทรงพุ่ม คือ ๑๗.๗๐ ๑๕.๓๐ ๑๓.๙๗ ๑๓.๔๒ ๑๓.๓๓ ๑๒.๕๓ ๑๑.๖๕ ๑๑.๖๓ ๑๑.๓๒ และ ๑๑.๑๑ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๒๘ f๔๓๐ f๔๓๗ f๔๓๖ f๔๔๙ f๔๔๒ f๔๔๓ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๒๙ และ f๔๔๐ มีความกว้างของทรงพุ่ม คือ ๓๑.๔๗ ๓๐.๖๑ ๓๐.๓๙ ๒๖.๙๒ ๒๖.๓๙ ๒๖.๓๘ ๒๕.๗๘ ๒๒.๕๓ ๒๑.๘๙ และ ๒๑.๗๗ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู f๔๔๙ f๔๓๗ และ f๔๒๘ มีความกว้างมากที่สุด คือ ๕๖.๓๓ ๕๔.๗๐ และ ๕๔.๓๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๐ f๔๓๖ f๔๔๓ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๒ และ f๔๔๐ มีความกว้างของต้น คือ ๕๓.๑๑ ๕๐.๑๙ ๔๘.๖๖ ๔๕.๕๓ ๔๒.๙๖ และ ๔๑.๙๖ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๒๙ มีความกว้างน้อยที่สุด คือ ๓๗.๘๒ เซนติเมตร (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๔๓ f๔๒๘ f๔๔๙ f๔๓๗ f๔๓๖ f๔๓๐ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๐ f๔๔๒ และ f๔๒๙ มีความกว้างของทรงพุ่ม คือ ๖๒.๖๔ ๖๑.๘๙ ๖๑.๑๘ ๖๑.๑๗ ๖๑.๑๑ ๕๖.๐๓ ๕๓.๗๒ ๕๓.๑๒ ๕๐.๒๘ และ ๔๕.๖๗ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๔๓ f๔๒๘ f๔๔๙ f๔๓๗ f๔๓๖ f๔๓๐ f๔๔๐ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๒ และ f๔๒๙ มีความกว้างของทรงพุ่ม คือ ๖๖.๓๙ ๖๕.๙๗ ๖๔.๘๘ ๖๔.๖๙ ๖๔.๓๓ ๖๐.๓๔ ๕๗.๔๖ ๕๗.๓๑ ๕๔.๒๓ และ ๔๙.๑๘ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๓)

ปริมาณผลผลิตและการเกิดโรคใบด่าง

น้ำหนักสดต่อไร่ของพริกชี้หนูแต่ละพันธุ์ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๗ ให้ผลผลิตสดต่อไร่ ๖๗๖.๖๐ กิโลกรัม รองลงมา คือ f๔๔๐ f๔๔๙ f๔๒๘ f๔๓๖ f๔๓๐ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๓ f๔๒๙ และ f๔๔๒ ให้ผลผลิตสดต่อไร่ ๖๖๒.๒๘ ๕๔๘.๒๗ ๕๔๗.๐๘ ๕๔๔.๗๑ ๔๘๙.๔๘ ๔๑๓.๘๗ ๘๓.๕๓ ๓๗๔.๒๘ และ ๓๒๙.๙๖ กิโลกรัม ตามลำดับ (ตารางที่ ๔)

น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักผลสด ๑ กิโลกรัม ของพริกชี้หนูแต่ละสายพันธุ์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๒๙ ให้ผลผลิตพริกแห้ง ๓๔๙.๕๖ กรัม รองลงมา คือ f๔๓๖ f๔๔๓ f๔๔๙ f๔๔๒ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๒๘ f๔๓๐ f๔๓๗ และ f๔๔๐ ให้น้ำหนักผลแห้ง คือ ๓๔๒.๔๗ ๓๒๙.๙๖ ๓๒๐.๙๔ ๓๒๐.๙๐ ๓๒๐.๔๕ ๓๑๙.๕๐ ๓๑๗.๖๘ ๓๐๐.๒๙ และ ๒๘๒.๖๕ กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ ๔)

พริกชี้หนูแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นตื้นด่างน้อยมาก คือ ๐-๕ เปอร์เซ็นต์ พันธุ์พริกชี้หนู f๔๓๖ และ f๔๓๗ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นตื้นด่างมากที่สุด คือ ๔.๖๓ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๒๘ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นตื้นด่าง คือ ๐.๙๓ เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ ๔)

ระดับความรุนแรงของโรคใบด่าง ของพริกชี้หนูทุกสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๖ มีระดับความรุนแรงของโรคใบด่างตื้นด่างน้อยที่สุด คือ ๐.๗๙ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๔๙ f๔๒๘ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๓๗ f๔๓๐ f๔๔๓ f๔๔๒ f๔๒๙ และ f๔๔๐ มีระดับความรุนแรงของโรค๑.๘๕ ๕.๖๙ ๕.๘๒ ๖.๖๒ ๗.๔๑ ๘.๐๗ ๑๐.๕๘ ๑๑.๒๔ และ ๑๒.๑๗ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๔)

ขนาดผลผลิตสด

ความยาวก้านผลของพริกชี้หนู ภายหลังจากเก็บเกี่ยว มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง

โดยพริกชี้หนู f๔๔๓ และ f๔๔๒ มีความยาวก้านมากที่สุด ๔.๒๐ และ ๔.๑๐ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๖ f๔๔๐ f๔๒๘ F๔๔๙ f๔๓๐ f๔๒๙ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความยาวก้าน คือ ๓.๗๕ ๓.๔๖ ๓.๔๕ ๓.๓๑ ๓.๒๒ ๓.๑๗ และ ๓.๑๑ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๓๗ มีความยาว ก้านน้อยที่สุด คือ ๒.๖๕ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ความยาวผลของพริกชี้หนู ภายหลังจากเก็บเกี่ยว มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดย พริกชี้หนู f๔๔๓ มีความยาวผลมากที่สุด ๔.๘๗ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๔๙ f๔๓๐ f๔๒๘ f๔๒๙ f๔๓๗ f๔๔๒ f๔๔๐ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความยาวผล คือ ๔.๔๓ ๔.๔๐ ๔.๓๙ ๔.๓๔ ๔.๐๙ ๔.๐๖ ๓.๗๓ และ ๓.๕๘ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๓๖ มีความยาวผลน้อยที่สุด คือ ๓.๔๒ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ความกว้างผลของพริกชี้หนู ภายหลังจากเก็บเกี่ยว มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยพริกชี้หนู f๔๓๖ และ f๔๓๗ มีความกว้างผลมากที่สุด ๐.๙๔ และ ๐.๙๓ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๒๙ f๔๔๓ f๔๒๘ f๔๓๐ f๔๔๒ f๔๔๐ และ f๔๔๙ มีความกว้างผล คือ ๐.๘๖ ๐.๘๕ ๐.๘๔ ๐.๘๑ ๐.๗๙ ๐.๗๕ และ ๐.๗๔ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๑๘-๒๗-๙๑ มีความกว้างผลน้อย ที่สุด คือ ๐.๖๙ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ความหนาเนื้อของพริกชี้หนู ทุกสายพันธุ์มีขนาดเท่ากัน คือ ๐.๐๑ เซนติเมตร (ตารางที่ ๕)

ฤดูกาลที่ ๓ (CMV-๓) ทำการเพาะกล้าในสภาพเพาะกล้าขนาด ๑๐๔ หลุม วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พริกมีความงอกปกติ สม่าเสมอดี เมื่อต้นกล้ามีใบจริง ๔-๕ ใบ ย้ายปลูกในแปลงทดลอง วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ผลการทดลอง พบว่า

การเจริญเติบโตของต้นพริก

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีความสูง มากที่สุด ๒๖.๗๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๐ f๔๒๙ f๔๒๘ f๔๔๓ f๔๔๐ f๔๓๖ f๑๘- ๒๗-๙๑ f๔๔๙ และ f๔๔๒ มีความสูง คือ ๓๑.๓๘ ๒๘.๖๗ ๒๖.๐๘ ๒๕.๓๖ ๒๔.๙๐ ๒๔.๘๕ ๒๔.๔๔ ๒๓.๓๖ และ ๑๘.๙๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีความ สูงมากที่สุด ๒๖.๗๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๒๙ f๔๔๓ f๔๔๐ f๔๔๙ f๔๒๘ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๓๗ f๔๓๖ และ f๔๔๒ มีความสูง คือ ๔๓.๑๙ ๔๒.๐๗ ๓๗.๖๑ ๓๖.๔๓ ๓๖.๑๗ ๓๕.๔๗ ๓๕.๒๓ ๓๒.๔๕ และ ๒๘.๙๕ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีความ สูงมากที่สุด ๕๘.๖๒ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๗ f๔๔๓ f๔๒๙ f๔๔๐ f๔๒๘ f๔๔๙ f๑๘- ๒๗-๙๑ f๔๓๖ และ f๔๔๒ มีความสูง คือ ๕๗.๔๙ ๕๕.๙๙ ๕๕.๙๖ ๕๔.๔๔ ๕๒.๕๐ ๕๑.๗๙ ๔๖.๒๗ ๔๔.๕๕ และ ๓๘.๘๓ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีความ

สูงมากที่สุด ๖๒.๐๕ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๗ f๔๔๓ f๔๔๐ f๔๒๙ f๔๒๘ f๔๓๖ f๔๔๙ f๑๘-๒๗-๙๑ และ f๔๔๒ มีความสูง คือ ๖๑.๑๖ ๕๙.๗๗ ๕๘.๔๕ ๕๗.๖๓ ๕๕.๔๙ ๕๓.๗๘ ๕๒.๒๙ ๕๒.๐๕ และ ๓๙.๐๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๗ มีความสูงมากที่สุด ๖๖.๒๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๔๐ f๔๔๓ f๔๓๐ f๔๒๙ f๔๓๖ f๔๒๘ f๔๔๙ f๑๘-๒๗-๙๑ และ f๔๔๒ มีความสูง คือ ๖๓.๘๒ ๖๓.๗๓ ๖๓.๖๓ ๖๐.๖๗ ๕๘.๘๙ ๕๘.๐๐ ๕๕.๕๑ ๕๕.๔๒ และ ๔๑.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความสูงของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๗ มีความสูงมากที่สุด ๗๐.๔๑ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๔๓ f๔๓๐ f๔๔๐ f๔๓๖ f๔๒๙ f๔๒๘ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๙ และ f๔๔๒ มีความสูง คือ ๖๗.๘๖ ๖๗.๒๒ ๖๕.๗๒ ๖๔.๙๕ ๖๔.๑๔ ๖๓.๔๗ ๖๑.๖๗ ๕๗.๔๙ และ ๔๕.๐๐ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๗๕ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ และ f๔๔๓ มีความกว้างมากที่สุด ๑๐.๔๓ และ ๑๐.๐๓ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๒๙ f๔๓๖ f๔๒๘ f๔๔๙ f๔๔๐ f๔๓๗ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความกว้างของต้น คือ ๙.๑๘ ๘.๓๒ ๘.๑๑ ๗.๗๕ ๗.๕๑ ๖.๖๑ และ ๖.๓๓ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๔๒ มีความกว้างน้อยที่สุด คือ ๕.๖๓ เซนติเมตร (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๙๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีความกว้างมากที่สุด ๒๙.๓๙ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๔๙ f๔๒๙ f๔๔๓ f๔๔๐ f๔๒๘ f๔๓๗ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๓๖ และ f๔๔๒ มีความกว้างของต้น คือ ๒๗.๔๕ ๒๗.๓๗ ๒๗.๐๑ ๒๔.๕๓ ๒๔.๒๕ ๒๓.๙๗ ๒๒.๑๔ ๒๐.๖๑ และ ๑๘.๒๖ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๐๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๒๙ มีความกว้างมากที่สุด ๔๖.๒๘ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๐ f๔๔๙ f๔๔๓ f๔๓๗ f๔๔๐ f๔๒๘ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๓๖ และ f๔๔๒ มีความกว้างของต้น คือ ๔๑.๓๘ ๓๙.๘๘ ๓๙.๒๗ ๓๗.๕๘ ๓๖.๗๖ ๓๕.๘๕ ๓๓.๙๑ ๒๖.๕๓ และ ๒๖.๔๒ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๒๐ วัน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู f๔๒๙ มีความกว้างมากที่สุด ๗๑.๔๒ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๒๘ f๔๔๙ f๔๓๐ f๔๓๗ f๔๔๐ f๔๔๓ f๑๘-๒๗-๙๑ และ f๔๓๖ มีความกว้างของต้น คือ ๖๐.๑๗ ๕๕.๓๒ ๕๓.๙๔ ๕๓.๘๕ ๔๙.๓๙ ๔๙.๑๓ ๔๗.๒๕ และ ๓๘.๕๐ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๔๒ มีความกว้างน้อยที่สุด คือ ๓๕.๔๖ เซนติเมตร (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๓๕ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๑๘-๒๗-๙๑ มีความกว้างมากที่สุด ๖๓.๗๗ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๐ f๔๓๗ f๔๔๙ f๔๔๐ f๔๒๙ f๔๔๓ f๔๒๘ f๔๓๖ และ f๔๔๒ มีความกว้างของต้น ๖๒.๒๓ ๕๙.๑๖ ๕๘.๔๘ ๕๗.๒๖ ๕๖.๒๘ ๕๖.๐๖ ๕๕.๘๙ ๔๖.๕๕ และ ๔๐.๘๙ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ความกว้างของต้นพริก เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีความกว้างมากที่สุด ๖๕.๘๗ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๓๗ f๔๔๓ f๔๔๙ f๔๔๐ f๔๒๙ f๔๒๘ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๓๖ และ f๔๔๒ มีความกว้างของต้น ๖๕.๕๘ ๖๔.๐๗ ๖๓.๒๓ ๖๒.๔๗ ๕๙.๓๖ ๕๘.๗๔ ๕๘.๒๔ ๕๒.๖๔ และ ๔๒.๐๔ เซนติเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ ๗)

ปริมาณผลผลิตและการเกิดโรคใบต่างแฉง

น้ำหนักรอดต่อไร่ของพริกชี้หนูละสายพันธุ์ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ และ f๔๒๙ ให้ผลผลิตสดต่อไร่สูงที่สุด คือ ๖๑๐.๙๑ และ ๕๗๖.๗๔ กิโลกรัม รองลงมา คือ f๔๓๗ f๔๔๐ f๔๒๘ f๔๔๙ f๔๔๓ f๔๓๖ และ f๑๘-๒๗-๙๑ ให้ผลผลิตสดต่อไร่ คือ ๕๓๖.๒๘ ๔๕๙.๑๓ ๒๙๓.๔๓ ๒๗๕.๗๒ ๒๒๕.๑๓ ๖๒.๖๐ และ ๕๕.๖๕ กิโลกรัม ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๔๒ ให้ผลผลิตสดต่อไร่ต่ำที่สุด คือ ๓๒.๘๘ กิโลกรัม (ตารางที่ ๘)

น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักผลสด ๑ กิโลกรัม ของพริกชี้หนูละสายพันธุ์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๒๘ ให้ผลผลิตพริกแห้งมากที่สุด คือ ๓๔๗.๗๗ กรัม รองลงมา คือ f๔๔๙ f๔๓๐ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๓ f๔๒๙ f๔๓๖ f๔๓๗ f๔๔๐ และ f๔๔๒ ให้น้ำหนักผลแห้ง คือ ๒๙๓.๕๖ ๒๗๖.๗๖ ๒๖๕.๔๘ ๒๕๗.๐๕ ๒๔๖.๗๙ ๒๑๘.๗๔ ๒๑๗.๔๓ ๑๘๑.๘๘ และ ๑๑๖.๖๗ กรัม ตามลำดับ (ตารางที่ ๘) พริกชี้หนูละสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่างไม่แตกต่างกัน โดยพันธุ์พริกชี้หนู f๔๓๐ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่างน้อยที่สุด คือ ๓๖.๑๑ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๔๒ f๔๓๗ f๔๔๐ f๔๓๖ f๔๔๓ f๔๒๙ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๙ และ f๔๒๘ มีเปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง คือ ๔๐.๗๔ ๔๔.๔๕ ๔๕.๓๗ ๔๖.๓ ๔๘.๑๕ ๔๙.๐๗๗ ๕๔.๖๓ ๕๙.๒๖ และ ๖๒.๐๓๗ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

ระดับความรุนแรงของโรคใบต่างแฉงของพริกชี้หนูทุกสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ มีระดับความรุนแรงของโรคใบต่างแฉงน้อยที่สุด คือ ๓๗.๓๐ เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ f๔๔๙ f๔๒๘ f๔๓๗ f๔๒๘ f๔๓๖ f๑๘-๒๗-๙๑ f๔๔๐ f๔๔๓ และ f๔๔๒ มีระดับความรุนแรงของโรค คือ ๔๑.๑๔ ๔๕.๒๔ ๔๗.๘๘ ๕๑.๔๖ ๕๔.๒๓ ๕๕.๒๙ ๕๕.๘๒ ๕๖.๔๘ และ ๖๐.๑๙ เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๘)

ขนาดผลผลิตสด

ความยาวก้านผลของพริกชี้หนู ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิตมีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยพริกชี้หนู f๔๓๖ มีความยาวก้านมากที่สุด คือ ๓.๑๓ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๔๓ f๔๔๒ f๔๔๙ f๔๒๙ f๔๒๘ f๔๓๐ f๔๔๐ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความยาวก้าน คือ ๓.๑๒ ๓.๐๔ ๒.๗๙ ๒.๗๐ ๒.๖๘ ๒.๖๘ ๒.๖๘ และ ๒.๕๙ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๓๗ มีความยาวก้านน้อยที่สุด คือ ๒.๓๘ เซนติเมตร (ตารางที่ ๙)

ความยาวผลของพริกชี้หนู ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิตมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๐ f๔๔๙ f๔๒๙ f๔๔๓ และ f๔๓๗ มีความยาวผลมากที่สุด ๓.๓๖ ๓.๓๓ ๓.๒๘ ๓.๒๐ และ ๓.๑๖ เซนติเมตร รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๒๘ f๔๔๒ f๔๔๐ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความยาวผล คือ ๒.๘๔ ๒.๕๔ ๒.๕๑ และ ๒.๔๕ เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๓๖ มีความยาวผลน้อยที่สุด คือ ๒.๑๕ เซนติเมตร (ตารางที่ ๙)

ความกว้างผลของพริกชี้หนู ภายหลังกการเก็บเกี่ยวผลผลิต มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ทางสถิติ โดยพริกชี้หนู f๔๓๗ มีความกว้างผลมากที่สุด คือ ๐.๙๔ เซนติเมตร ตามลำดับ รองลงมา คือ พริกชี้หนู f๔๔๓ f๔๓๐ f๔๓๖ f๔๒๙ และ f๔๔๒ มีความกว้างผล คือ ๐.๘๗ ๐.๘๑ ๐.๗๘ ๐.๗๗ และ ๐.๗๖

เซนติเมตร ตามลำดับ พริกชี้หนู f๔๔๙ f๔๒๘ f๔๔๐ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความกว้างผลน้อยที่สุด คือ

๐.๗๖ ๐.๗๕ ๐.๗๒ และ ๐.๕๙ เซนติเมตร (ตารางที่ ๙)

ความหนาเนื้อของพริกชี้หนุทุกสายพันธุ์ ภายหลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิต ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยพริกชี้หนุ f๔๓๗ และ f๔๔๒ มีความหนาของผล คือ ๑.๐๐ และ ๑.๐๐ เซนติเมตร รองลงมาคือ f๔๒๘ f๔๒๙ f๔๓๐ f๔๔๐ f๔๔๓ f๔๔๙ f๔๓๖ และ f๑๘-๒๗-๙๑ มีความหนาเนื้อ คือ ๐.๐๙ ๐.๐๙ ๐.๐๙

๐.๐๙ ๐.๐๙ ๐.๐๙ ๐.๐๘ และ ๐.๐๘ เปอร์เซนต์ ตามลำดับ (ตารางที่ ๙)

ตารางที่ ๑ ผลผลิตสดต่อต้น ผผลิตแห้งต่อต้น จำนวนต้นต่าง และเปอร์เซนต์การเกิดต้นต่างของพริกชี้หนุแต่ละสายพันธุ์ ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

กรรมวิธี	ผลผลิตสดเฉลี่ย ต่อต้น(กรัม)	ผลผลิตแห้งเฉลี่ย ต่อต้น(กรัม)	จำนวนต้นต่าง	เปอร์เซนต์ การเกิดต้นต่าง
f๔๒๘	๒๑๗	๗๓	๓๕	๙๗.๒๒
f๔๒๙	๒๓๓	๗๒	๓๕	๙๗.๒๒
f๔๓๐	๖๗	๒๓	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๔๓๖	๑๘๐	๗๐	๓๕	๙๗.๒๒
F๔๓๗	๙๐	๒๒	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๔๔๐	๘๓	๓๔	๓๖	๙๙.๐๗
f๔๔๒	๑๒๕	๕๒	๓๕	๙๗.๒๒
F๔๔๓	๒๗	๐	๓๕	๙๗.๒๒
f๔๔๙	๑๗	๐	๓๖	๑๐๐.๐๐
f๑๘-๒๗-	๑๒๗	๔๐	๓๖	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๒ ความสูงของต้นพริกชี้หนุแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	ลักษณะความสูง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๒๘	๒๕.๗๘ ab	๓๕.๒๒ ab	๔๒.๓๓	๕๑.๕๖ ab	๕๕.๕๕ bc	๕๘.๐๐ bc
f๔๒๙	๒๕.๓๙ ab	d	๓๗.๗๕	๔๔.๘๕ b	๔๗.๒๓ c	๕๒.๑๕ c
f๔๓๐	๒๖.๗๘ a	๓๘.๓๓ a	๔๗.๓๙	๕๖.๓๓ ab	abc	๖๐.๗๒ bc
f๔๓๖	d	d	๔๑.๕๐	๖๑.๕๕ ab	๖๕.๐๐ ab	๗๐.๓๓ ab
f๔๓๗	abc	abc	๔๒.๘๙	๖๔.๘๓ a	๖๙.๐๖ a	๗๔.๖๑ a

	๒๔.๒๘ a-	๓๐.๑๕					
f๔๔๐	d	bcd	๔๐.๑๓	๖๐.๔๖ ab	๗๐.๑๑ a	๗๗.๒๘ a	
		๒๘.๗๘					
f๔๔๒	๑๘.๐๐ e	bcd	๓๙.๐๒	๕๑.๖๗ ab	๕๓.๑๙ bc	๕๘.๔๑ bc	
	๑๙.๕๐						
f๔๔๓	cde	๒๔.๗๒ d	๔๐.๑๑	๖๒.๒๒ a	๖๕.๖๑ ab	๗๑.๔๔ ab	
					๕๘.๗๑	๖๓.๘๓	
f๔๔๙	๒๐.๖๗ de	๒๗.๕๐ cd	๓๘.๘๙	๕๗.๖๗ ab	abc	abc	
f๔๔-๒๗-	๒๒.๐๖ b-	๒๘.๕๖					
๙๑	e	bcd	๓๗.๙๔	๔๘.๐๐ ab	๕๑.๓๙ c	๕๗.๘๓ bc	
CV. (%)	๘.๙๘	๑๒.๐๓	๑๒.๔๔	๑๓.๕๐	๑๑.๕๐	๑๑.๓๖	

ตารางที่ ๓ ความกว้างของต้นพริกชี้หนูแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	ลักษณะความสูง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๒๘	๘.๕๐	๑๕.๓๐	๓๑.๔๗	๕๔.๓๑ a	๖๑.๘๙	๖๕.๙๗
f๔๒๙	๗.๙๐	๑๑.๖๕	๒๑.๙๐	๓๗.๘๒ c	๔๕.๖๗	๔๙.๑๘
f๔๓๐	๙.๓๖	๑๗.๗๐	๓๐.๖๑	๕๓.๑๑ ab	๕๖.๐๓	๖๐.๓๔
f๔๓๖	๘.๓๙	๑๓.๙๗	๒๖.๙๒	๕๐.๑๙ ab	๖๑.๑๑	๖๔.๓๓
f๔๓๗	๘.๘๓	๑๓.๓๓	๓๐.๓๙	๕๔.๗๐ a	๖๑.๑๗	๖๔.๖๙
f๔๔๐	๗.๙๗	๑๑.๖๓	๒๑.๗๗	๔๑.๙๖ bc	๕๓.๑๒	๕๗.๔๖
f๔๔๒	๘.๑๔	๑๓.๔๒	๒๖.๓๘	๔๒.๙๖ bc	๕๐.๒๘	๕๔.๒๓
				๔๘.๖๖		
f๔๔๓	๗.๘๑	๑๒.๕๓	๒๕.๗๘	abc	๖๒.๖๔	๖๖.๓๙
f๔๔๙	๘.๑๗	๑๑.๓๒	๒๖.๓๙	๕๖.๓๓ a	๖๑.๑๘	๖๔.๙๘
f๔๔-๒๗-				๔๕.๕๓		
๙๑	๘.๑๙	๑๑.๑๑	๒๒.๕๓	abc	๕๓.๗๒	๕๗.๓๑
CV. (%)	๑๔.๑๖	๑๘.๒๑	๑๘.๐๓	๑๒.๑๙	๑๒.๒๘	๑๑.๗๖

ตารางที่ ๔ น้ำหนักสดต่อไร่ น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักสด ๑ กิโลกรัม เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง และ เปอร์เซ็นต์ความรุนแรงของโรคใบต่างแตงของพริกขี้หนูแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	นน.สดต่อไร่ (กิโลกรัม)	นน.แห้งต่อ นน.สด ๑ กก. (กรัม)	เปอร์เซ็นต์ การเกิดต้นต่าง	เปอร์เซ็นต์ ความรุนแรงของโรค
f๔๒๘	๕๔๗.๐๘	๓๑๙.๕	๐.๙๓	๕.๖๙
f๔๒๙	๓๗๔.๒๘	๓๔๙.๕๖	๐.๐๐	๑๑.๒๔
f๔๓๐	๔๘๙.๔๘	๓๑๗.๖๘	๐.๐๐	๗.๔๑
f๔๓๖	๕๔๔.๗๑	๓๔๒.๔๗	๔.๖๓	๐.๗๙
f๔๓๗	๖๗๖.๖๐	๓๐๐.๒๙	๔.๖๓	๖.๖๒
f๔๔๐	๖๖๒.๒๘	๒๘๒.๖๕	๐.๐๐	๑๒.๑๗
f๔๔๒	๓๒๙.๙๖	๓๒๐.๙	๐.๐๐	๑๐.๕๘
f๔๔๓	๓๘๓.๕๓	๓๒๙.๙๖	๐.๐๐	๘.๐๗
f๔๔๙	๕๔๘.๒๗	๓๒๐.๙๔	๐.๐๐	๑.๘๕
ฟิ๘-๒๗-๙๑	๔๑๓.๘๗	๓๒๐.๔๕	๐.๐๐	๕.๘๒
CV. (%)	๓๔.๖๑	๑๐.๐๐	-	-

ตารางที่ ๕ ขนาดผลผลิตสด ความยาวก้าน ความยาวผล ความกว้างผล และความหนาเนื้อของพริก
ชี้หนูแต่ละสายพันธุ์ ภายหลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	ขนาดของผลผลิตสด (เซนติเมตร)			
	ความยาวก้านผล	ความยาวผล	ความกว้างผล	ความหนาเนื้อ
f๔๒๘	๓.๔๕ bc	๔.๓๙ bcd	๐.๘๔ b	๐.๐๑
f๔๒๙	๓.๑๗ cd	๔.๓๔ bcd	๐.๘๖ b	๐.๐๑
f๔๓๐	๓.๒๒ bc	๔.๔๐ bc	๐.๘๑ bc	๐.๐๑
f๔๓๖	๓.๗๕ ab	๓.๔๒ f	๐.๙๔ a	๐.๐๑
f๔๓๗	๒.๖๕ d	๔.๐๙ cd	๐.๙๓ a	๐.๐๑
f๔๔๐	๓.๔๗ bc	๓.๗๓ e	๐.๗๕ cd	๐.๐๑
f๔๔๒	๔.๑๐ a	๔.๐๖ d	๐.๗๙ bc	๐.๐๑
f๔๔๓	๔.๒๐ a	๔.๘๗ a	๐.๘๕ b	๐.๐๑
f๔๔๙	๓.๓๑ bc	๔.๔๓ b	๐.๗๔ cd	๐.๐๑
f๑๘-๒๗-๙๑	๓.๑๑ cd	๓.๕๘ ef	๐.๖๙ d	๐.๐๑
CV. (%)	๘.๗๒	๔.๒๔	๔.๗๕	-

ตารางที่ ๖ ความสูงของต้นพริกชี้หนูแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ
๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘

พันธุ์	ลักษณะความสูง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๒๘	๒๖.๐๘	๓๖.๑๗	๕๒.๕๐	๕๕.๔๙	๕๘.๐๐	๖๓.๔๗
f๔๒๙	๒๘.๖๗	๔๓.๑๙	๕๕.๙๖	๕๗.๖๓	๖๐.๖๗	๖๔.๑๔
f๔๓๐	๓๑.๓๘	๔๖.๓๔	๕๘.๖๒	๖๒.๐๕	๖๓.๖๓	๖๗.๒๒
f๔๓๖	๒๔.๘๕	๓๒.๔๕	๔๔.๕๕	๕๓.๗๘	๕๘.๘๙	๖๔.๙๕
f๔๓๗	๓๗.๘๘	๓๕.๒๓	๕๗.๔๙	๖๑.๑๖	๖๖.๒๑	๗๐.๔๑
f๔๔๐	๒๔.๙๐	๓๗.๖๑	๕๔.๔๔	๕๘.๔๕	๖๓.๘๒	๖๕.๗๒
f๔๔๒	๑๘.๙๒	๒๘.๙๕	๓๘.๘๓	๓๙.๐๐	๔๑.๕๐	๔๕.๐๐
f๔๔๓	๒๕.๓๖	๔๒.๐๗	๕๕.๙๙	๕๙.๗๗	๖๓.๗๓	๖๗.๘๖
f๔๔๙	๒๓.๓๖	๓๖.๔๓	๕๑.๗๙	๕๒.๒๙	๕๕.๕๑	๕๗.๔๙
f๑๘-๒๗- ๙๑	๒๔.๔๔	๓๕.๔๗	๔๖.๒๗	๕๒.๐๕	๕๕.๔๒	๖๑.๖๗
CV. (%)	๓๗.๐๖	๑๗.๖๑	๑๙.๐๓	๑๔.๖๖	๑๔.๙๘	๑๔.๔๐

ตารางที่ ๗ ความกว้างของต้นพริกขี้หนูแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุต้น ๗๕ ๙๐ ๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ และ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘

พันธุ์	ลักษณะความกว้าง (เซนติเมตร)					
	๗๕	๙๐	๑๐๕	๑๒๐	๑๓๕	๑๕๐
f๔๒๘	๘.๑๑ abc	๒๔.๒๕	๓๕.๘๕	๖๐.๑๗ab	๕๕.๘๙	๕๘.๗๔
f๔๒๙	๙.๑๘ ab	๒๗.๓๗	๔๖.๒๘	๗๑.๔๒ a	๕๖.๒๘	๕๙.๓๖
f๔๓๐	๑๐.๔๓ a	๒๙.๓๙	๔๑.๓๘	abc	๖๒.๒๓	๖๕.๘๗
f๔๓๖	๘.๓๒ abc	๒๐.๖๑	๒๖.๕๓	๓๘.๕๐ bc	๕๖.๕๕	๕๒.๖๔
f๔๓๗	๖.๖๑ bc	๒๓.๙๗	๓๗.๕๘	abc	๕๙.๑๖	๖๕.๕๘
f๔๔๐	๗.๕๑ abc	๒๔.๕๓	๓๖.๗๖	๔๙.๓๙ bc	๕๗.๒๖	๖๒.๔๗
f๔๔๒	๕.๖๓ c	๑๘.๒๖	๒๖.๔๒	๓๕.๔๖ c	๔๐.๘๙	๔๒.๐๔
f๔๔๓	๑๐.๐๓ a	๒๗.๐๑	๓๙.๒๗	๔๙.๑๓ bc	๕๖.๐๖	๖๔.๐๗
f๔๔๙	๗.๗๕ abc	๒๗.๔๕	๓๙.๘๘	abc	๕๘.๔๘	๖๓.๒๓
fid๘-๒๗-๙๑	๖.๓๓ bc	๒๒.๑๔	๓๓.๙๑	๔๗.๒๕ bc	๖๓.๗๗	๕๘.๒๔
CV. (%)	๒๑.๔๑	๒๓.๕๖	๒๔.๐๕	๒๑.๗๐	๑๘.๓๑	๑๔.๐๒

ตารางที่ ๘ น้ำหนักสดต่อไร่ น้ำหนักแห้งต่อน้ำหนักสด ๑ กิโลกรัม เปอร์เซ็นต์การเกิดต้นต่าง และ เปอร์เซ็นต์ความรุนแรงของโรคใบต่างแฉก ของพริกขี้หนูแต่ละสายพันธุ์ เมื่ออายุ ๑๕๐ วัน หลังเมล็ดงอก ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

พันธุ์	นน.สดต่อไร่ (กิโลกรัม)	นน.แห้งต่อ นน.สด ๑ กก. (กรัม)	เปอร์เซ็นต์ การเกิดต้นต่าง	เปอร์เซ็นต์ ความรุนแรงของโรค
f๔๒๘	๒๙๓.๔๓ bcd	๓๔๗.๗๗	๖๒.๐๓๗	๕๑.๔๖
f๔๒๙	๕๗๖.๗๔ a	๒๔๖.๗๙	๔๙.๐๗๗	๔๕.๒๔
f๔๓๐	๖๑๐.๙๑ a	๒๗๖.๗๖	๓๖.๑๑	๓๗.๓๐
f๔๓๖	๖๒.๖๐ de	๒๑๘.๗๔	๔๖.๓๐	๕๔.๒๓
f๔๓๗	๕๓๖.๒๘ ab	๒๑๗.๔๓	๔๔.๔๕	๔๗.๘๘
f๔๔๐	๔๕๙.๑๓ abc	๑๘๑.๘๘	๔๕.๓๗	๕๕.๘๒
f๔๔๒	๓๒.๘๘ e	๑๑๖.๖๗	๔๐.๗๔	๖๐.๑๙

f๔๔๓	๒๒๕.๑๓ cde	๒๕๗.๐๕	๔๘.๑๕	๕๖.๔๘
f๔๔๔	๒๗๕.๗๒ de	๒๙๓.๕๖	๕๙.๒๖	๔๑.๑๔
ฟ๔๘-๒๗-๙๑	๕๕.๖๕ de	๒๖๕.๔๘	๕๔.๖๓	๕๕.๒๙๓
CV. (%)	๔๓.๑๘	๓๑.๖๔	๒๒.๕๘	๑๙.๐๒

ตารางที่ ๙ ขนาดผลผลิตสด ความยาวก้าน ความยาวผล ความกว้างผล และความหนาเนื้อของพริก
ชี้หนูแต่ละสายพันธุ์ ภายหลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต ณ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘

ขนาดของผลผลิตสด (เซนติเมตร)				
พันธุ์	ความยาวก้านผล	ความยาวผล	ความกว้างผล	ความหนาเนื้อ
f๔๒๘	๒.๖๘ abc	๒.๘๔ ab	๐.๗๕ c	๐.๐๙
f๔๒๙	๒.๗๐ abc	๓.๒๘ a	๐.๗๗ bc	๐.๐๙
f๔๓๐	๒.๖๘ abc	๓.๓๖ a	๐.๘๑ bc	๐.๐๙
f๔๓๖	๓.๑๓ a	๒.๑๕ c	๐.๗๘ bc	๐.๐๘
f๔๓๗	๒.๓๘ c	๓.๑๖ a	๐.๙๔ a	๐.๑๐
f๔๔๐	๒.๖๘ abc	๒.๕๑ bc	๐.๗๒ c	๐.๐๙
f๔๔๒	๓.๐๔ ab	๒.๕๔ bc	๐.๗๖ c	๐.๑๐
f๔๔๓	๓.๑๒ a	๓.๒๐ a	๐.๘๗ ab	๐.๐๙
f๔๔๔	๒.๗๙ abc	๓.๓๓ a	๐.๗๖ c	๐.๐๙
ฟ๔๘-๒๗-๙๑	๒.๕๙ bc	๒.๔๕ bc	๐.๕๙ d	๐.๐๘
CV. (%)	๙.๓๑	๑๐.๕๙	๗.๖๑	๗.๕๙

ภาพที่ ๑ ลักษณะผลผลิตสดของพริกขี้หนูที่ให้ผลผลิตสูง และมีความรุนแรงของโรคน้อยกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ

๔. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

พริกขี้หนูสายพันธุ์ f๔๓๐ และ f๔๓๗ เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสดสูงกว่าพันธุ์เปรียบเทียบ คือ มากกว่า ๑๘.๒๗ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไป มีการเกิดต้นต่าง และระดับความรุนแรงของโรคใบต่างต่าง น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๒ ฤดูปลูก โดยในฤดูฝนมีอัตราการเกิดโรคใบต่างต่างสูงมากกว่าฤดูแล้ง

๑๐. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ได้พันธุ์พริกขี้หนูต้านทานโรคใบต่างต่าง (CMV) อย่างน้อย ๒-๓ สายพันธุ์

๑๑. คำขอบคุณ

-

๑๒. เอกสารอ้างอิง

เครือพันธุ์ กิตติปกรณ์ และวันเพ็ญ ศรีทองชัย. ๒๕๔๕. โรคไวรัสที่สำคัญของพืชผักและพืชน้ำมัน. กองโรคพืช และจุลชีววิทยา กรมวิชาการเกษตร, กรุงเทพฯ. ๘๘ หน้า.

Khetarpal R.K., Maisonneuve B., Maury Y., Chalhoub B., Dinant S., Lecoq H., Varma A., ๑๙๙๘. Breeding for resistance to plant viruses. In: Hadidi A., Khetarpal R.K., Koganezawa H. (eds). Plant Virus Disease Control, pp. ๑๔-๓๒. APS Press, St. Paul, MN, USA.

Lapidot, Moshe, et al. "Tolerance to cucumber mosaic virus in pepper: development of advanced breeding lines and evaluation of virus level." *Plant Disease* ๘๑.๒ (๑๙๙๗): ๑๘๕-๑๘๘.

Pochard, E. "A major gene with quantitative effect on two different viruses: CMV and TMV." *Capsicum and Eggplant Newsletter* ๑ (๑๙๘๒): ๕๔-๕๖.

๑๓. ภาคผนวก

ภาพภาคผนวกที่ ๑ อาการโรคใบด่างที่ระดับความรุนแรงต่างๆ ของพริกชี้ฟ้า

ภาพภาคผนวกที่ ๒ ต้นพริกขี้หนูที่แสดงอาการโรคใบด่างแตง (CMV) ครั้งที่ ๒ ณ แปลงทดลอง ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๗

ภาพภาคผนวกที่ ๓ ต้นพริกขี้หนูที่แสดงอาการโรคใบด่างแตง (CMV) ครั้งที่ ๓ ในแปลงทดลอง ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ปี ๒๕๕๘